

Pleidooi voor Brahms door Julien Libeer en strijkers

2-11-2024

Julien Libeer, piano

Pierre Colombet, viool

Maté Szücs, altviool

Eckart Runge, cello

Concert Deventer Schouwburg 1- 11- 2024
Stichting Kamermuziek Deventer

Muziek van Mozart en Brahms

Door Maarten Mestrom, tot 2016 recensent
van de Stentor/Deventer Dagblad

Een solide klassiek programma zonder fratsen. Zo zou je de repertoirekeuze kunnen omschrijven van het kwartet rond pianist Julien Libeer tijdens dit concert, waarin Libeer samen met bovengenoemde strijkers het pianotrio KV 502, het pianokwartet KV 478 van Mozart en het pianokwartet nr. 3 van Brahms uitvoerde.

Niet alleen tegenwoordig, ook tweede helft achttiende eeuw gingen de technologische veranderingen snel. Het klavecimbel werd verdrongen door de fortepiano, het toetseninstrument waarmee grotere dynamische verschillen mogelijk werden (vandaar de naam). Daarmee veranderde ook de functie. Het ontstaan van het klassieke pianotrio wordt meestal aan Joseph Haydn toegeschreven maar het is zijn 22 jaar jongere tijdgenoot, magiër Mozart, die de nieuwe mogelijkheden het beste wist uit te buiten.

Qua bezetting zou je het pianotrio kunnen zien als de klassieke opvolger van de triosonate uit de barok waarin het melodie-instrument (vaak viool) nog de belangrijkste rol had. In Mozarts pianotrio's is, nog sterker dan bij Haydn, niet langer de viool het belangrijkste

instrument maar krijgt de piano de hoofdrol en ontstaat compositorisch een vraag- en antwoordspel tussen pianist en strijkers dat het best vergelijkbaar is met de rolverdeling tussen orkest en solist in een (piano)concert.

Het is wonderlijk hoe totaal anders de vleugel van de Deventer Schouwburg onder de vingers van verschillende pianisten klinkt. Bij sommige pianisten denk je dat het instrument 'power' mist of dat de akoestiek van de zaal toch eigenlijk een beetje 'piano-onvriendelijk' is. Van dergelijke 'klankvaagheid' was echter totaal geen sprake bij Julien Libeer. De pianist haalde het volledige potentieel uit het instrument: een echt mooie volle toon met veel presence en helderheid.

Aanvankelijk gaven violist Pierre Colombet en cellist Eckart Runge pianist Libeer wat tam weerwerk maar dat veranderde in de loop van het concert, toen in pianokwartet nr. 1 KV 478 uit 1785 van Mozart gewezen Berliner Philharmoniker altviolist Maté Szücs de gelederen kwam versterken. Bij de strijkers was hij de 'missing link' die zorgde voor solide verbinding in klank tussen viool en cello en ook de broodnodige energie toevoegde aan de ensembleklank.

Ondanks het goede spel en de op zich heerlijke muziek bleek de keuze voor alleen maar Mozart voor de pauze toch wat veel van het goede. Het kwartet maakte althans de indruk zijn 'ziel en zaligheid' eigenlijk meer bij Brahms te zoeken. In diens pianokwartet nr. 3 uit 1875 haalden de vier topmuzikanten het beste uit zichzelf met mooie dynamische contrasten, een prachtige homogene strijkersklank en alert samenspel. Daarmee maakten ze van Brahms als immer doorwrochte muzikale overpeinzing een luisteravontuur dat boeide van de eerste tot en met de laatste noot.